తప్పుచెయ్యని వాడంటే

డి. కామేశ్వరి

● పవిత్రత అంటే నిన్నటి తరానికి విశ్వాసం, నేటి తరానికి ముసుగు, రేపటి తరానికి ఒక ఫ్యాషన్! అవునా కాదా?

'తల్లీ జాగ్రత్త! పాస్‌పోర్టు, వీసా భద్రం, బ్యాగు ఎక్కడా పెట్టబోకు! న్యూయార్కులో దిగగానే నీ తోటి వాళ్ళంతా ఎటువెళితే అటువెళ్లు. నీ సూటు కేసులు రెండు తీసుకున్నప్పుడు జాగ్రత్తగా చూసుకో లగేజి స్లిప్ పెట్టుకున్నావా, ఇదిగో వీరితో చెప్పాను. వీరూ న్యూయార్క్ వెడుతున్నారు. నీ ం పరవా లేదు, వారు చూస్తామని చెప్పారు–' అత్తగారింటికి మొదటిసారి, అందులో దేశంకాని దేశం వెడ్తున్న కూతురికి, అందులో ఆంధ్రదేశం ఎన్నడూ దాటని కూతురికి, ఎప్పుడూ విమానం ఎక్కని కూతురు మొదటిసారి వంటరిగా ప్రయాణం అవుతుంటే తండ్రి పడే ఆరాటం, ఆదుర్దా, భయం అది– బొంబాయి వరకూ దిగబెట్టడానికి వచ్చిన తండ్రి ఆఖరుసారి చెప్పే జాగ్రత్తలు అవి.

'పరవాలేదు నాన్నా– మీరేం కంగారుపడకండి, వీళ్ళు తోడున్నారుగా' గుండెల్లో గుబులున్నా తండ్రికి ధైర్యం చెప్పింది విజయ. అమెరికా సంబంధం, ఇంజనీరు రావడం, చూడటం, వచ్చడం, పెళ్ళి అంతా పదిహేను రోజుల్లో ఏదో కలలో మాదిరి అయిపోయింది. వారం రోజులు కొత్త భార్యతో ఊటీ వెళ్ళి హనీమూన్ కాగానే వీసా, టిక్కెట్టు పంపిస్తా అంటూ బోస్టన్ వెళ్ళిపోయాడు శ్రీరాం. స్టూడెంట్ వీసా మీద వున్నాడు కనక రెండు నెలల్లోగానే వీసా, టిక్కెట్ పంపాడు. బయలు దేరి రమ్మని ఫోనొచ్చింది. న్యూయార్క్ వచ్చి రిసీవ్ చేసుకుంటానన్నాడు. పుట్టింది, పెరిగింది, చదివింది విశాఖపట్నం. రాజమండ్రి, కాకినాడ, విశా ఖలు మధ్య తిరగడం తప్ప పైచోటుకెళ్ళింది లేదు. స్కూలు, కాలేజి, యూనివర్శిటీ, ఎమ్మెస్సీ కాంగానే పెళ్లి అసలు ఆలోచించడానికికన్నా టైమ్ లేకుండా ఒకదాని వెంట ఒకటి జరిగిపోయి, మిసెస్ శ్రీరాం అయిపోయి అమెరికాకి ప్రయాణం కట్టింది విజయ.

సెక్యూరిటీ చెక్ కాల్ వినపడింది– 'పదమ్మా పిలుస్తున్నారు. రామానాథంగారి గాబరా. కొంచెం కొంచెం అంటూ తల్లి సర్దిన పచ్చళ్ల సీసాలు, పొడులు, స్వీట్ల షోల్డర్ బ్యాగు ఎత్తి భుజాన తగిలించుకుంటే భుజం దిగలాగింది అలవాటు లేని బరువుకి. అది చూసిన తండ్రి హృదయం గిలగిలలాడింది. 'ఏమిటో అక్కడెవరూ కూలీ లుండరు. ఇంతంత సూటుకేసులు మోసుకొని ట్రావెల్ చేయకూడదమ్మ ఎవరినన్నా కాస్త సాయం అడుగమ్మా– పదమ్మా పిలుస్తున్నారు.' రామనాథంగారి కళ్ళునిండాయి. విజయ బేలగా 'నాన్నా– ' అంటూ తండ్రి భుజం మీద తలవా ల్చింది. 'జాగ్రత్తమ్మా, వెళ్లగానే ఫోను చేయించు అతనిచేత. అంతవరకు మాకు దిగులు' పట్టుకున్న గొంతుతో అన్నారాయన.

'మీరేం వర్రీ కాకండి సార్, న్యూయార్క్‌లో మీ అల్లుడికి అప్పచెప్పే పూచి మాది' నవ్వుతూ

భరోసా ఇచ్చారు ఓ తెలుగాయన. రామనాథం గారు కూతురిని చేయిపట్టుకుని సెక్యూరిటీ వైపు నడిపించుకొని వెళ్ళి విజయ లోపలికి వెళ్ళగానే, ప్లేను టేకాఫ్ కనపడే చోటికి వెళ్ళారు బరువెక్కిన గుండెతో.

భర్త దగ్గరికి వెడ్తున్న ఆనందం, విదేశాలు చూడ పోతున్నందుకు ఆనందంతో మనసు ప్లేనుతో పాటు గాలిలో ఎగిరింది, కన్నవాళ్ళని వదిలి వెడ్తున్న బాధని మరిపిస్తూ. ప్లేను కనుమరుగయేంత వరకు చూసి వెనుదిరిగాడు తండ్రి.

న్యూయార్క్‌లో మహాసముద్రం లాంటి ఆ ఎయిర్‌పోర్టులో అన్ని చెకింగులు ముగించుకొని, సూటుకేసుల ట్రాలీ తీసుకుంటూ లాంజ్ లోకి రావడానికి రెండు గంటలు పట్టింది. ఎంట్రన్స్ దగ్గర ఆరాటంగా ఎదురుచూస్తున్న శ్రీరాంని చూసేక మనసు కుదుటపడింది. శ్రీరాం ఆరాటంగా ఎదురెళ్ళి ట్రాలీ తీసుకుని 'అబ్బ రెండుగంటల యింది ప్లేను లాండ్ అయి, యింతసేపు పట్టింది. వచ్చారా లేదా అని ఒకటే కంగారుపడ్డా.. బాగా క్యూలున్నట్లున్నాయి.' పలకరించాడు. భర్తతో ఇంకా అట్టే పరిచయం లేని విజయ సిగ్గుపడ్తు తలదించుకుంది. శ్రీరాం అది చూసి నవ్వి భుజం చుట్టూ చేయివేసి 'కమాన్, యింకా పెళ్లికూతురిలా సిగ్గుపడ్తున్నావేమిటి' అన్నాడు. విజయ నవ్వి 'అబ్బ, ఏం ఎయిర్‌పోర్టు, ఎంత క్యూ, కాళ్లు పీక్కుపోయాయి. ఈ సామాను మోసేసరికి తాతలు దిగివచ్చారు.' అంది. 'ఇదేం ఇండియా కాదమ్మగారు. నాల్గు రూపాయలు పడేసి సామాన్లు మోయించడానికి, ఇక్కడ ఎవరి సామానులు వారే మోసుకుంటారు. అదే అలవాటవుతుంది. నీకింకా కొత్తగా–' అన్నాడు.

"అన్యాయం సార్, ఈవిడ చూడండి మీరు కనపడగానే మమ్మల్ని మర్చిపోయింది. కనీసం థాంక్స్ అన్నా చెప్పలేదు' తెలుగతను నవ్వుతూ కంప్లైంట్ చేసాడు. విజయ నాలిక కరుచుకుంది. 'సారీ, ఈయన న్యూయార్క్‌లో వుంటారు. నాకు చాలా సాయం చేశారు. 'థాంక్స్ సార్, గ్లాడ్ టు మీట్ యూ' ఇద్దరు మగ వాళ్లు హేండ్‌షేక్ చేసి పరిచయాలు చెప్పకుని శెలవు తీసుకున్నారు, మళ్లీ కలుద్దాం అనుకుంటూ.

బయటికి వచ్చి కారు పార్కింగ్ నించి కారు తెచ్చి సామాన్లు సర్దాడు. వేలకొద్ది పార్క్ చేసిన కారులని, నిమిషానికో ప్లేను రావడం, పోవడం, ఆ హడావిడి అంతా కొత్తగా తెల్లపోతూ చూసింది విజయ. 'పద, కారెక్కు. దీనికే అలా ఆశ్చర్యపోతూ నిలబడి పోకు' అన్నాడు. విజయ సిగ్గుపడి

కారెక్కింది.

హైవే – న్యూయార్క్ నించి బోస్టన్ రెండున్నర మూడు గంటల ప్రయాణం. వెడ్తున్న ఆ రోడ్లు, ఇటు నాలుగు, అటు నాలుగు వరసల రోడ్లు. ఫ్లైఓవర్లు, చీమల బారుల్లా రయిమని దూసుకు పోతున్న కార్లు, ఎనభై, తొంభై కిలోమీటర్లు వేగంతో వెడ్తున్న ఎక్కడా కుదుపు, ధూళి అన్నా లేని రోడ్లు. అన్ని వింతగా చూడసాగింది. కొత్త భర్త – పెళ్లయి వారం కూడా గడవని భర్త పక్కన వున్నా ఆతనికంటే ఆ పరిసరాలే ఆమెని ఆకర్షణలో పడేసి మైమరపించాయి. 'ఏమిటి విశేషాలు చెప్ప, ఆ రోడ్లు అవి తరువాత చూద్దువుగాని, ఇంక ఇక్కడే వుంటావుగా. మాట్లాడు.' శ్రీరాం కిమకగా అన్నాడు. విజయ చప్పన తెలివితెచ్చుకున్నట్టు చూపు తిప్పకుని నవ్వింది.

సాయంత్రం ఏడున్నరయినా చీకటి పడలేదు

సమర్థత, ఆకర్షణ, పనితనం వీటి మేటి కలయిక

విజయ్

మిక్సీలు

అత్యంత ఆకర్షణీయంగా రూపొందించబడినవి. దీర్ఘకాలం మన్నే విధంగా నిర్మించబడినవి. అత్యుత్తమంగా తీర్చిదిద్దబడినవి. మీ ఇంటి వంట ఇంటికి మిక్సీలు. అంతేకాదు, మిగిలిన అన్ని చోట్లకి.

VM - 80 డీలక్స్

- 3 ఉపయోగకరమైన జార్స్
- దీర్ఘకాలిక మన్నికకు నైలాన్ కప్లర్
- 500 శక్తివంతమైన మోటారు
- సున్నితమైన పనులకు అదనపు బ్లేడ్లు
- దీర్ఘకాలపు మన్నికకి ఆటోకట్ ఆఫ్

VM - 94

- స్టెయిన్‌లెస్ స్టీల్ జాడీలు
- ఓవర్ లోడ్ స్విచ్ - మోటార్ మీద ఓవర్ లోడ్ తొలగించడానికి
- నైలాన్ కప్లర్ - అరిగిపోకుండా మరియు బీటలు పడకుండా ఉండడానికి
- లాకింగ్ - మిక్సీకి జాడీని కదలకుండా బిగించడానికి
- అనేక రకాల పనులకు

Vijay®
a friend of your family

సరిగదా ఏ నాలుగో అయినట్టు వెలుతురుంది. కారు బోస్టన్ చేరే సరికి. ఓ టూ బెడ్‌రూము బంగళా అతనిది. ఇంటి ముందు చిన్న లాను. సీజన్ ఫ్లవర్స్ వున్న తోట విజయకి స్వాగతం. చెప్పింది. ఇల్లు ముచ్చటగా డ్రాయింగు రూము, డైనింగు, కిచెను, రెండు బెడ్‌రూములు, ఇల్లంతా కార్పెట్టు, అన్నీ కొత్త సామాను, ఫర్నిచర్ ఇల్లు చూసి మురిసిపోయింది. శ్రీరాం కారులోంచి సామాను తెచ్చి గదిలో పెట్టేలోగా ఓ సారి యిల్లంతా కలయతిరిగింది. అన్నింటికంటే కళకళ లాడే బాత్ రూములు, ఫిట్టింగులు చూసి ఎంత బాగున్నాయో అనుకుంది. 'బాగుందా, దేవిగారికి ఇల్లు నచ్చిందా.. నీ కోసం అన్నీ కొని, కష్టపడి సర్దాను. వారం రోజులుగా ఇదే పని విజయ భుజాలమీద చేతులు వేసి కళ్లలోకి ప్రేమగా చూసాడు. విజయ తలదించుకుని అతని గుండెల్లో మొహం దాచుకుంది.

కాలింగ్‌బెల్ మ్రోగింది. శ్రీరాం ఆఫీసుకి వెళ్ళాక సావకాశంగా డస్టింగ్ చేస్తున్న విజయ ఆశ్చర్యంగా తలుపుతీసింది. ఎదురుగా ఫారిన్ వనిత. చేతిలో ఏడాదిపైన వున్న బాబుని ఎత్తుకుని నిలబడివుంది. ఎవరీ యిరుగు పొరుగు తను వచ్చిందని చూడడానికి వచ్చిందేమోనని సందిగ్ధంగానే చూస్తూ నవ్వి 'కమాన్' అని మర్యాదగా ఆహ్వానించింది. ఆమె గుమ్మంలోంచి లోపలికి వచ్చి 'శ్రీరాం– శ్రీరాం అంటూ 'యూ.. యూ' అంది. ఆమె ఆశ్చర్యపోయినట్టు చూసింది. 'ఐ ఫ్రెంచ్, నో ఇంగ్లీష్' అంది మాటలకి తడుముకుంటూ. విజయ తడబడ్తూ ఈవిడ ఇంగ్లీషు రాదంటుంది. ఎలా అనుకుంటూ సైగచేసి 'కమ్, సిట్‌డౌన్' అంది. ఆమె సందేహిస్తున్నట్టు లోపలికి వచ్చి కూర్చుంది. ఆమె తెల్లగా ఫారెనర్‌లా వున్నా, ఆ బాబు మాత్రం చామనచాయలో ఇండియన్ పోలికలతో వున్నాడు. 'హౌ ఆర్ యూ, వాట్ కెన్ ఐ డూ ఫర్ యూ' ఇంగ్లీషు వత్తి వత్తి నెమ్మదిగా మాట్లాడింది అర్థం అవుతుందేమోనని. 'రాం ఆఫీస్' అనడిగింది. 'రాం, అంటూ ఇంత చనువుగా పిలుస్తోంది. ఈవిడెవరో, ఎందుకొచ్చిందో.. విజయకేం అర్థం కాలేదు. 'మీరెవరు' అన్నట్టు సౌంజ చేసింది. 'మీ– సుసాన్.. రాం.. రాం.' అంటూ చేతిలో వున్న బాబుని చూపింది. 'రాం,.. బేబి' అంది మళ్లీ. విజయ గుండె ఒక్క క్షణం లయతప్పింది. మళ్లీ టేబిల్‌మీద వున్న శ్రీరాం ఫోటో వైపు చేతిలో బాబుని చూపి 'రాం.. బేబి' అంది. విజయ మొహం నల్లబడింది. ఏమిటి రాం కొడుకా. ఈవిడని రాం పెళ్ళి చేసుకున్నాడా– పిల్లాడు కూడా వుండగా.. ముందే పెళ్లి అయి బాబు కూడా వుండగా మళ్ళీ తననెందుకు చేసుకున్నాడు. మోసం చేశాడా.. ఎంత దగా! వారం రోజులుగా అనుభవించిన ఆనందం అంతా గాలితీసిన బెలూన్‌లా చప్పబడిపోయింది. కావాలని తనని మోసం చేసి పెళ్ళి చేసుకున్నారా. ఇదంతా దాచి, ఇండియా వచ్చి తనని చేసుకున్నాడా.. ఇది వరకు చూసిన జీ సినిమా జయప్రదని చిరంజీవి యిలాగే పెళ్లి చేసుకుని తీసుకొస్తాడు ఫారెన్ భార్యని వుంచుకొని ఇంట్లో పని మనిషిలా వుండడానికి పెళ్ళాడి తెచ్చి నానా బాధలు పెడ్తాడు ఈ మధ్య కూడా ఎవరో చెప్పకుంటూంటే వింది. అక్కడ ఫారెన్ లేడిని పెళ్లాడి తల్లితండ్రుల మాట కాదనలేక ఇండియాలో మరొకర్ని పెళ్లాడి వెళ్లిపోయి రాలేదని చెప్పకొన్నాడు. ఫారెన్ సంబంధం అనగానే ఎగిరి గంతేస్తారు. ఇక్కడ జరిగే సంగతులు అక్కడెవరికి తెలుస్తాయి. కొందరు పెద్దవాళ్ళ మాట కాదనలేక చేసుకుని, కొందరు ఆ భార్యని ఇంటిపని కోసం, పిల్లల్ని కని వంశవృద్ధి కోసం చేసుకుని

ఆ ఫారెన్ లేడితో సరదాలు, సరసాల కోసం వుంచుకొంటారని వింది. ఇది నిజమా! శ్రీరాం ఎంత మర్యాదగా కనిపించాడు. తనమీద ఎంత ప్రేమ చూపాడు. తను అదృష్టవంతురాలిని తను, తనవారు మురిసిపోయారు. తన అదృష్టం నీటి బుడగేనా! క్షణంలో విజయని లక్ష ఆలోచనలు చుట్టుముట్టాయి. విజయ మొహంలో కలవరం గుర్తించినట్టు, జాలిగా చూసి 'సారీ' అంది. విజయ నీరు పెగుల్చుకొని 'మీరు అతన్ని పెళ్ళి చేసుకున్నారా– మేరేజ్' అంటూ చేతివుంగరం చూపిస్తూ అంది. 'నో' అంటూ తలఅడ్డంగా తిప్పింది. 'శ్రీరాం బేబి' అంది మళ్ళీ బాబుని చూపించి. అంటే సరదా కోసం ఆమెను వాడుకుని కొడుకుని కన్నాడన్న మాట! ఇదంతా దాచి, తనని సాంప్రదాయంగా పెళ్ళాడాడన్న మాట! చీటింగ్ – ఎంత మోసం, దగా!

'ఐ గో.. కమ్ టుమారో– టెల్ శ్రీరాం' అని లేచి వెళ్లిపోయింది సుసాన్. విజయ సోఫాలో కూలబడింది. ఆమె మెదడు మొద్దుబారినట్టు అయిపోయింది. వచ్చీరాగానే ఏమిటీ అపశృతి? ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి. రామ్‌ని నిలదీసి అడుగుతుంది. ఇది నిజం అయితే తనేం చెయ్యాలి. తనని దాసి పనికే వేసుకొస్తే తన గతేమిటి. తల్లిదండ్రులకి చెప్పి ఇండియా వెళ్లిపోవాలా. ఈ

దేశంకాని దేశంలో వంటరిగా తాను ఏం చెయ్యాలి. ఆలోచిస్తుంటే దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. ఓ గంటసేపు ఏడ్చాక. కాసేపు ఆలోచించి ముందసలు రామ్ ఏం చెపుతాడో వినాలి. ఇలా సుసాన్ వచ్చింది అంటే అతని రియాక్షన్ ఎలా వుంటుందో చూడాలి. అప్పటికయినా అతనంతట అతను ఏమన్నా నిజాయితీగా చెప్తాడేమో చూడాలి అని నిర్ణయించుకుంది.

'హాయ్ విజ్జీ, ఏమిటింకా అలాగే వున్నావా సాయంత్రం వచ్చేసరికి రెడిగా ఉండమన్నాను

కదా. షాపింగ్ వెడదాం అనుకున్నాం గదా, ఏడయింది, త్వరగా తయారవు. ఆఫీసు నుంచి వస్తూనే హడావిడి పెట్టాడు శ్రీరాం. ఉదయం నుంచి వంట చేయలేదు. అన్నం తినలేదా. అన్యమనస్కంగా దిగాలుపడి కూర్చున్న విజయని చూసి 'ఆదేంటి అలా వున్నావు. వంట్లో బాగా లేదా!' ఆరాటంగా దగ్గరికి వచ్చి విజయ నుదుటి మీద చెయ్యివేశాడు. విజయ చెయ్యి తీసేసింది. 'ఏం లేదు వదలండి, షాపింగ్‌కి యివాళొద్దు ముభావంగా అంది.' అరె ఏమయింది. అలా వున్నావేంటి? అన్నాడు. విజయ సూటిగా అతని వంక చూసి 'సుసాన్ ఎవరు, ఆ సుసాన్ ఎవరో ఉదయం వచ్చింది' ఆ మాటతో శ్రీరాం మొహం ఒక్కసారిగా కళతప్పింది. కలవరపడిపోయాడు. 'సుసాన్ వచ్చిందా.. ఏమంది' ఆరాటంగా అడిగాడు. 'ఆవిడేమందో నాకర్థం కాలేదు. ఒక్కమాట తప్ప. ఆమెకి పుట్టిన పిల్లాడికి మీరు తండ్రి అన్నది

నవంబర్ 96
కోనసీమ

సముద్రమూ చిరుగాలీ
కూడబలుక్కున్న
ఒక నమ్మక ద్రోహం
గోదారి గానం తప్ప
గాయమెరుగని కోన
విషాద స్థావరమైంది

తీరం దాటిన దౌర్భాగ్యమూ
రాబందుల పాలన
మాట కలుపుకున్న
మహా నమ్మక ద్రోహం.

–జె. గౌతమ్,
నవంబర్ '96

తప్ప.. .. ఆవిడ ఫ్రెంచ్‌ట.. ఇంగ్లీషు రాదంది–

మీరు లేరంటే రేపు మళ్ళీ వస్తానంది' అతని మొహంలో భావాలు గమనిస్తూ అంది. మారిన అతని మొహంలో రంగు, అతని కలవర పాటు చూస్తే సుసాన్ మాటల్లో నిజం వుందన్నది అర్థం అయింది.' 'ఓ, దట్ బిచ్..'ఏదో గొణిగాడు. శ్రీరాం అలా అనగానే తిరస్కారంగా చూసింది విజయ.' బిచ్..ఆమెని బిచ్‌గా చేసింది మీలాంటి మగాళ్ళేగా.'

'ఓ విజయా. నీకేం తెలీదు ఆ సుసాన్ సంగతి. ఏదో చెప్ప బోయాడు. 'ఆవిడ సంగతి నాకేం తెలియక్కర లేదు. మీ గురించిన యీ నిజం మీ నించి దాచి నన్ను ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నారో అది కావాలి నాకు. ఇక్కడ ఓ స్త్రీతో సంబంధం పెట్టుకుని పిల్లాడ్నికని ఏమీ తెలియనట్టు అక్కడి కొచ్చి మమ్మల్ని మోసం చేసి పెళ్ళి చేసుకున్న మీ ధైర్యాన్ని అభినందిస్తున్నాను. నన్నింత దగా ఎందుకు చేశారు.. ఆవేశంగా మొదలు పెట్టిన విజయ గొంతు రుద్దమయింది. 'ప్లీజ్ విజయా.. అలా మాట్లాడకు. నీకు అంతా చెప్తాను. అప్పుడు నీకు అర్థం అవుతుంది సుసాన్ సంగతి... మిమ్మల్ని నేనేం మోసం చెయ్యలేదు. "ఈ విషయం దాచడం మోసం కాక మరేమిటి" ఉక్రోషంగా కన్నీళ్ల మధ్య అంది. 'ప్లీజ్ విజయా. అనవసరంగా ఏదో ఆలో చించి అపోహ పడద్దు. నే చెప్పేది పూర్తిగా విన్నాక నీవేం అన్నా భరిస్తాను. ముందునే చెప్పేది విను.." అనునయంగా అన్నాడు. 'నేను చెప్పేది కట్టు కథ కాదు. ప్రతి అక్షరం నిజం చెవుతాను. అప్పుడు నీవు ఏ శిక్ష విధించినా భరిస్తాను" ప్రాధేయ పూర్వకంగా చూశాడు. అతని మొహం చూస్తే అతను నిజంగానే బాధపడ్తున్నాడని, అతనికి చెప్పే అవకాశం యివ్వాలనిపించింది విజయకి, కళ్ళు తుడుచుకొని చెప్పండి, దయచేసి అబద్దాలు చెప్పి యింకా మోసగించాలని మాత్రం అనుకోకండి."

విజయా.. ఈ విషయం నీకు పెళ్లికి ముందే ఎందుకు చెప్పలేదన్నది నీ ప్రశ్న. చెపితే నీవే గాదు, చూస్తూ చూస్తూ ఎవరు వప్పకుంటారు అన్న భయంతో ముందుగా చెప్పలేదు. కానీ, పెళ్ళయిన రోజునించి చెప్పాలనే అనుకున్నాను కానీ కొత్తగా పెళ్ళయిన నీ ఆనందాన్ని హరించడానికి మనస్సు వప్పలేదు. ఇక్కడికి వచ్చాక చెవుదామని వాయిదా వేశాను. నీవింకా వచ్చి వారం అయింది. నాల్గు రోజులు సరదాగా తిరుగుదాం. ఎంతయినా నీ మనసు బాధ పడ్తుంది కదా, సావకాశంగా ఓ రోజు చెవుదాం అనుకునే లోపలే ఈ సుసాన్ యింత తొందరగా నా అడ్రసు వెతికి పట్టుకుని వస్తుందని ఊహించలేదు. ఏదో రోజు యిలా వచ్చి బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తుంద ని ఊహించాను గానీ నే చెప్పేలోగానే యింత తొందరగా వస్తుందని ఊహిం చక పోవడం నాదే తప్ప' దోషిలా తలదించుకుని అన్నాడు. "సరే ముందు నించి చెవుతాను విను.

విజయా నీకు తెలుసు, మా నాన్న గారు చాలా చిన్న ఉద్యోగి అన్నది. నల్గురు పిల్లలకి మామూలు చదువులు చెప్పించడమే ఆయనకి తలకు మించిన పని. నేను చిన్నప్పటినించి చదువులో చురుకు. ప్రతి క్లాసులో ఫస్టు వచ్చే వాడిని. మెట్రిక్, ఇంటర్లో ర్యాంకు కూడా వచ్చింది. ఇంజనీరింగు చద వాలని నా కోరిక. ఇంత బాగా చదువుకున్న నన్ను ఆయన నా కోరిక విని నిరాశ పర్చలేక అతి కష్టం మీద ఇంజనీరింగు చదివించారు. నా తోటి వారందరూ, ఫారిన్ వెళ్ళడానికి పరీక్షలు రాస్తుంటే ఓ ఫ్రెండు సాయంతో డబ్బు కట్టి నేనూ రాసి ప్యాసయ్యాను. మా లెక్చరర్లు అందరూ నన్నెంతో ప్రోత్సహించి తప్పకుండా అమెరికా వెళ్ళి ఎమ్.ఎస్. చేస్తే మంచి భవిషత్తు వుంటుందని ప్రోత్సహించే వారు. ఇండియాలో వుంటే ఎంత సంపాదిస్తాను. ఆ సంపాదనతో నా వాళ్ళని ఏం ఆదుకోగలను. అమెరికా వెళ్ళి బాగా సంపాదించి తమ్ముడు చదువు బాధ్యత తీసుకోవచ్చు. నాన్న గారు చేసిన అప్పులు తీర్చచ్చు .నా ఆలోచనలవి. నాన్నకి నచ్చ చెప్పాను. ఆయన పాపం భవిష్యత్తు అందంగా ఊహించుకుని నా మీద నమ్మకంతో ఇంటిని తాకట్టు పెట్టి అమెరికాకి టిక్కెట్టు కొనిచ్చి పంపారు. అప్పటికి నాకింకా ఎయిడ్ దొరక లేదు. అక్కడికి వెళ్ళాక ఫస్ట్ సెమిస్టర్ తరువాత సాధార ణంగా అందరికి ఎయిడ్ దొరుకుతుందని అంతా చెప్పారు. ఎలాగో వెళ్ళి కాలేజీలో జాయిన్ అయితే ఏ పని చేస్తున్న మూడు నెలలు కష్టపడితే ఎయిడ్ దొరుకుతుందన్న ధైర్యంతో టికెట్టు, మరీ రెండు వందల డాలర్లు చేతిలో పెట్టుకుని అమెరికా చేరి కాలేజీలో జాయిన్ అయ్యాను.

వచ్చాక ఒక ఆరు నెలలు నేను పడిన యిబ్బం దులు, నష్టాలు చెపితే భారతం అవుతుంది. ఇలా చేతిలో డబ్బు లేకుండా ధైర్యం చేసి రావడం వచ్చే శాను, కాలేజీలో జాయిన్ అయి ఇండియానించి వచ్చిన స్టూడెంట్లు. అందులో తెలుగు వాళ్ళెవరన్నా వుండరా అని వెతికి పట్టుకున్నాను. డాక్టరేట్ చేస్తున్న ప్రసాద్ అన్న అబ్బాయి ఆ క్షణంలో దేముడిలా కన్పించాడు. నీటిలో కొట్టుకుపోయేవాడికి గడ్డి పోచ ఆధారంలా అతన్ని వదలకుండా నా గొడవ విన్పించి ఏదో ఒక పని యిప్పించి వుండడానికి ఓ గదిలో ఎవరితోనన్నా కలిసి వుండే ఏర్పాటు చూసి పెట్టమని వేడుకున్నాను. సాధారణంగా కొత్తగా వచ్చి జాయిన్ అయిన స్టూడెంట్స్ కాస్త సెటిల్ అయ్యే వరకు, రూము అది కుదుర్చుకునే వరకు సీని యర్ స్టూడెంట్లు ఆదుకోడం అక్కడ మామూలే!

వారు పడిన యిబ్బందులు, బాధలు గుర్తు తెచ్చు కొని కొత్తగా వచ్చిన వాళ్ళకి ధైర్యం, మోరల్

"హంతకుడి మనస్తత్వం
వర్ణించాలంటే రచయిత
హంతకుడు కానక్కర్లేదు
అలాగే, కామ క్రీడ
అనుభవం వర్ణించినప్పుడు
ఆ వర్ణన వెనుక స్వానుభవం
ఉండాలని లేదు"

బుచ్చిబాబు

శ్రీమతి & శ్రీ పఠాన్ హుస్సేన్‌ఖాన్ మెమోరియల్ ఎడ్యుకేషనల్ సొసైటీ
హనుమాన్ నగర్, ప్రొద్దుటూరు,
Ph: (O) 51223, (R) 51573,52433

మా కళాశాలల్లో ఈ క్రింది కోర్సులలో ప్రవేశం కలదు

శ్రీమతి & శ్రీ పఠాన్ హుస్సేన్‌ఖాన్ మెమోరియల్ జూనియర్ కాలేజి
Bi.P.C., M.P.C (T.M. & E.M.)
M.E.C., C.E.C. (T.M.)

పఠాన్ ఫామిరాఖాన్ డిగ్రీ కాలేజి
B.Sc.: M.P.C., G.P.C.,
B.Com., B.A.: H.E.P.,
H.P.T., H.P.P., H.P.A.,

శ్రీమతి & శ్రీ పఠాన్ హుస్సేన్‌ఖాన్ మెమోరియల్ పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్ సెంటర్
M.A. ఎకనామిక్స్, M.A. పొలిటికల్ సైన్స్
M.A.హిస్టరీ

అడ్మిషన్లలో ముస్లిం మైనారిటీ విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడును

సపోర్టే కాక, ఆర్థిక సాయం కూడా చేస్తారు అవి విని వున్నాను కనుక అతనికి అంత చెప్పకున్నాను. ప్రసాద్ యింకొకరితో కల్సి చిన్న టూ రూమ్ అపార్ట్ మెంటులో వుంటున్నాడు. వంతుల వారిగా వండుకుంటారు. అతను వండినపుడు యితను యిల్లు క్లీనింగు, ఇతను వండినపుడు అతను పని పంచుకుంటారు. అతను తమిళుడు. వేరే ఏర్పాటు నేను చూసుకునే వరకు తన రూములో సర్దుకో వచ్చని నాకు భరోసా యిచ్చాడు. ఏదన్న పెట్రోల్ బంకు, డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోరు ఉద్యోగాలు పేపర్లలో ప్రకటనలు చూసి అప్లై చేయాలన్నాడు.

సాధారణంగా ఇండియానుండి వచ్చిన స్టూడెంట్లు బాగా డబ్బున్నవాళ్ళు, డీలర్లు మేనేజ్ చేయగల్గిన వారు తప్ప మిగతా మామూలు వాళ్ళుంటే ఎయిడ్ దొరికే వరకు యూనివర్శిటీలో టీచింగ్ అవకాశం వుంటే అక్కడ, లేదంటే పార్ట్ టైం ఉద్యోగాలు చేస్తూ రాత్రి షిఫ్టు డ్యూటీలు చేసి డబ్బు సంపాదిస్తారు. ముగ్గురు నలుగురు కలిసి చిన్న ఇల్లు తీసుకొని వండుకుంటూ, ఉద్యోగాలు చదువుతో ఓ ఏడాది-
ఎంతో కష్ట పడతారు. ఎంత చిన్న ఉద్యోగానికైనా సిద్ధ పడాలి. ఇండియాలో తమ కొడుకు అమెరికా వెళ్ళాడని మురిసి పోతారు తల్లి తండ్రులు. కానీ కొత్త దేశం. కొత్త మొహాలు. కొత్త వాతావరణం, కొత్త యూనివర్శిటి, కొత్త యింగ్లీషు ఉచ్చారణ. యింట్లో కాఫి గ్లాసు దగ్గర నించి అందించే తల్లి, డబ్బు సమకూర్చే తండ్రుల దేశం నుంచి వచ్చిన మేము అంట్లు తోముకుంటూ, బట్టలుతుకు కుంటూ, వండుకుండూ పార్ట్ టైం ఉద్యోగాలు చేస్తూ, యిటు రాత్రి పగలు కష్టపడి రెండేళ్ళలో ఎమ్.ఎస్.ని ఏణ్ణర్థంలో ముగించాలన్న పట్టుదలతో చదువుతూ ఎంత కష్టపడతారో, అందులో అన్ని అలవాటయ్యే వరకు ఎంత అవస్థ పడతామో మీకు అర్థంగాదు.. అందుకే అమెరికా వచ్చే అబ్బాయిలు యిండియాలో ఎంత బాధ్యతా రహితంగా, అల్లరి చిల్లరగా తిరిగినా యిక్కడికి వచ్చి ఒక ఏడాది వుండే సరికి పొగరు, వగరు అన్నీ అణిగి, ప్రతి పని స్వంతంగా చేసుకుంటూ మెచ్యూర్‌డ్ అయిపోతారు.

సరే, సుసాన్ సంగతి చెప్పకుండా యిదంతా చెప్తున్నాను అని విసుక్కోకు. సుసాన్ నా కెలాంటి స్థితిలో పరిచయం అయిందో ఆ వాతావరణం నీ కర్థం కావాలని యిది చెప్పాను. సుసాన్ ఇల్లు క్లీనింగ్‌కి వారానికి ఒకసారి ఆదివారం వచ్చినపుడు చూశాను. ఆశ్చర్యపోకు. నీలాగే సుసాన్ లాంటి అమ్మాయి క్లీనింగ్ మెయిడ్ అని వినగానే మొదట నేను ఆశ్చర్య పడ్డాను. కాని అక్కడ ఇది మామూలే. కాలేజి పిల్లలు, మధ్య తరగతి అమ్మాయిలు ఇలా పార్ట్ టైము ఉద్యోగాలు చేసి సంపాదిస్తారు. సుసాన్ కుటుంబం చితికి పోయిన కుటుంబం. తండ్రి తాగి తాగి డబ్బంతా తగలేసి ఏక్సిడెంటులో కింద భాగం అంతా చచ్చుబడి మంచంలో పడి వుంటాడు. సుసాన్ కాక యింకా ముగ్గురు పిల్లలు. తల్లి ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తుంది. సుసాన్ కాలేజీలో చదివే తాహతు లేక ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చేస్తూ తల్లికి సాయపడుతూ యిలాంటి పార్ట్ టైము ఉద్యోగాలు చేస్తుంది. తన స్వంత ఖర్చుకి మేం బాచిలర్సేమీ అలవాటు కాకపోవడం వల్ల టైము లేక వారానికి పది డాలర్లు యిచ్చి క్లీనింగ్‌కి మెయిడ్‌గా కుదుర్చుకున్నారు మా ఫ్రెండు, అతని రూము మేటు. ఆదివారం వచ్చి యిల్లంతా వ్యాక్యూమ్ క్లీనింగ్ చేసి, వంటిల్లంతా శుభ్రం చేసి, బాత్ రూములు తళతళలాడేట్టు కడిగి, కిటికీలు అద్దాలు తుడిచి, బట్టలు వాషింగ్ మెషీన్‌లో వేసి, యిస్త్రీ చేసేది. స్టవ్ అంతా మరకలు, బాత్ రూం అంతా మరకలు, యిల్లంతా చండాలంగా చేసేవాళం. 'యూ దర్టీ పిగ్స్, లేజి బగ్స్- ఇంత దర్టీగా చేస్తున్నారు యిల్లు అంటూ ముద్దుగా విసుక్కుంటూ పాపం అంతా చేసేది. ఆరోజు పాపం కాఫీ, బ్రేక్ ఫాస్ట్ కూడా చేసి పెట్టేది. మా పట్ల సుసాన్ ఎంతో అభిమానం చూపి అందరికంటే ఎక్కువ పని చేసి పెట్టేది. నా సంగతంతా మా ఫ్రెండు చెపితే తను పనిచేసే గ్యాస్ స్టేషనులో రాత్రి షిఫ్టు అతను మానేశాడని, ఆ పని కుదురుస్తానని, నన్ను తీసికెళ్ళి యజమానికి పరిచయం చేసి ఉద్యోగం యిప్పించింది.

వారానికి ఎభై డాలర్ల ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాను. కనీసం తిండి ఖర్చన్నా సంపాదించాలి మిత్రుడి మీద ఆధారపడకుండా. రాత్రి తొమ్మిది నుంచి, తెల్లారి ఆరు వరకు డ్యూటి. పుస్తకాలు అక్కడికే పట్టుకెళ్ళి చదువుకునే వాడిని, సుసాన్ క్యాష్ కౌంటరు, నేను మిగతా పనులు చూడ్డం. టీచింగ్ జాబ్ కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను. ఎయిడ్ వచ్చినా అది కాలేజీ ఫీజుకే సరిపోతుంది. భోజనానికి ఏదో చేసి సంపాదించాం. ఇంకో మంచి పార్ట్ టైం ఉద్యోగం దొరికే వరకు యిదే గతి. ఆ ఉద్యోగం యిప్పించిన సుసాన్ పట్ల నా మనసంతా కృతజ్ఞతా భావంతో నిండిపోయింది. చదువుతూ, నిద్ర ఆగలేక పడుకుంటే పాపం నన్ను లేప కుండా నాపని తనే చూసేది చాలా మట్టుకు.

“నేను పగలు, యింటి కెళ్ళి పడుకుంటా పాపం, నీవు మళ్ళీ కాలేజి వెళ్ళాలి, పడుకో అంటూ అభిమానంగా మాట్లాడేది. సుసాన్ అందానికి, ఆమె అభిమానానికి నాకు తెలియకుండానే ఆమెకి దగ్గరయిపోయాను. పరాయి దేశంలో ఒంటరి తనంలో సుసాన్ కంపెనీ, రాత్రి ఎవరూ లేని ఏకాంతం, వయసు వేడి, ఏం చేసినా ఆ దేశంలో ఎవరు పట్టించుకోరు. ఎవరికీ తెలియదు అన్న ధైర్యం అన్నింటికంటే ఆమె అభిమానంతో అన్ని విషయాలలో నన్ను ఆదుకున్న మంచితనం ఆమె పట్ల ఆకర్షణ, అభిమానం మొదలై మూడు నెలలకే ప్రేమగా మారింది. ఈ లోగా ఫస్ట్ టరమ్ ఫీజు కట్టాల్సి వచ్చింది. ఎయిడ్ యింకా రాలేదు. ఏం చెయ్యాలో తోచక ఫ్రెండుని అడిగాను. అతనూ స్టూడెంట్. అతని దగ్గర నూట ఏభై డాలర్లు వుంటే యిచ్చారు. నేను మూడు నెలల్లో కష్టపడి దాచిన నూరు డాలర్లు, ఇంకా రెండొందల ఏభై డాలర్లు కావాలి గాభరాపడిపోయాను. పాపం సుసాన్ తన యజమానితో చెప్పి తను పూచి వుండి నెల కింత అని కోసుకునేటట్టు అడ్వాన్స్ యిప్పించింది. దాంతో నా కృతజ్ఞత మరింత పెరిగిపోయింది. మనసారా

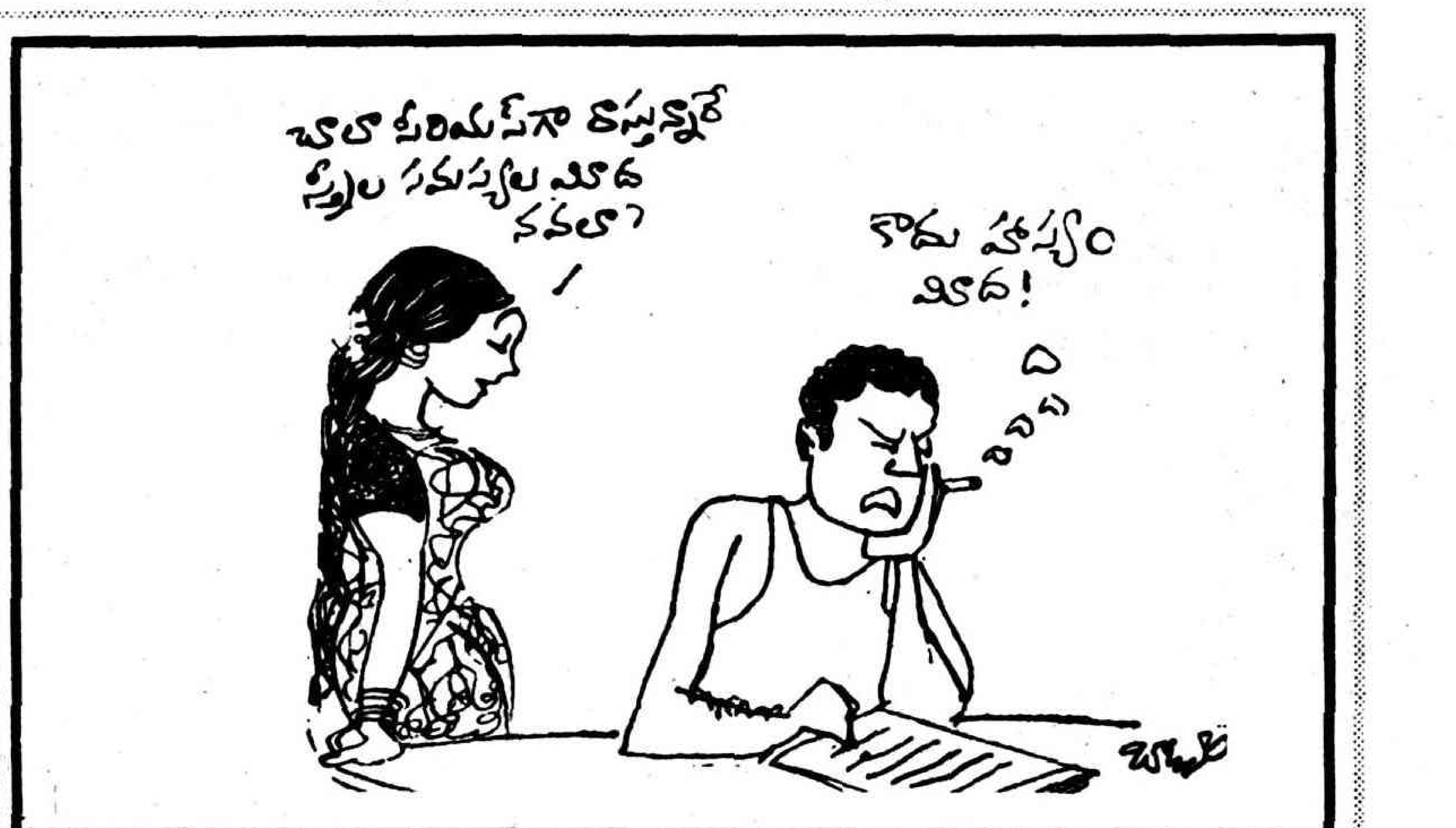

అభిమానించి ప్రేమించసాగాను. తనూ నా పట్ల ఆకర్షితురాలైందని మాటలు, చేతలతో చూపేది. వయస్సులో వున్న వాళ్ళం, యీ డేటింగులు, లవ్ ఎఫైర్లు పట్టించుకోని దేశంలో మేం దగ్గరవడానికి ఏం భయపడలేదు. మా రూమ్మేట్లు యిద్దరూ డాక్టరేట్లు చేస్తున్నారేమో. ఎప్పుడూ లైబ్రరీల్లో రిఫరిన్సులు చేసుకుంటూ, నోట్సులు రాసుకుంటూ, ఏ రాత్రో చేరే వారు పడుకోడానికి. మా పరిచయం ప్రేమగా మారాక సుసాన్ ఎవరూ లేనపుడు యింటికి కూడా వచ్చేది. సుసాన్ని నిజంగా ప్రేమించడం మొదలు పెట్టాను. ఆ అమ్మాయి సామాన్య సంసారం నించి, కష్టాల మధ్య పెరిగిన పిల్ల, నాదీ అంతే కథ. చదువయ్యాక అందరిని వప్పించి పెళ్ళాడాలనుకున్నాను. ఆరు నెలల తరువాత ఎయిడ్ వచ్చింది. మరీ డిపార్ట్ మెంటల్ స్టోర్సులో వారానికి నూరు డాలర్ల ఉద్యోగం దొరికింది. టీచింగ్ ఉద్యోగం ఇంకో రెండు నెలల్లో దొరకచ్చు. కాస్త పరిస్థితి చక్కపడ్డాక చదువు మీదే మనసు లగ్నం చేసి ఎమ్.ఎస్.ఏణ్ణర్థంలో పూర్తి చేయాలని, పట్టుదలగా కష్టపడసాగాను. మా యిద్దరి అనుబంధం రోజు రోజుకి పెరిగింది. ఆమెని చదువయి. ఉద్యోగం ఈ ఆపదనుంచి నన్ను గట్టెక్కించమని దేముడ్ని ప్రార్థించేవాడిని.

భగవంతుడు నామొర ఆలకించినట్టు క్రిస్మస్ పండుగ రోజున మా ఫ్రెండ్ కజిన్, అవూర్లోనే యింకో యూనివర్శిటీ డాక్టరు చదువుతున్న అతను వచ్చాడు. ఇది వరకు రెండు మూడుసార్లు చూశాను అతన్ని – ఈ సారి అతను చాలా వర్రీడ్గా డల్గా ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడిలా వుంటే తరిచి తరిచి మా ఫ్రెండ్ అడిగితే ఓ గొడవలో ఇరుక్కున్నానని తమ రూము క్లీను చేయడానికి వచ్చే మెయిడ్తో తొందరపడి యిరుక్కున్నానని, ప్రెగ్నెంట్ అయి పిచ్చాడినని డబ్బులు గుంజుతూ బ్లాక్మెయిల్ చేస్తూందని ఎలా వదుల్చుకోవాలో అర్థం కావడం లేదని దిగులుగా అన్నాడు. అచ్చంనా కథలాగే వుంది. మే యిద్దరం ఆశ్చర్యంగా పేరు వివరాలు అడిగితే పేరుకాక ఫోటో చూపించి ఏం చెయ్యడం అని సలహా అడిగాడు. ఆ ఫోటో చూసి నిర్ఘాంతపోయినా సుసాన్ ది ఆ ఫోటో అంతే విని అతనూ తెల్లపోయాడు. అంటే ఇక్కడ నాతో, అతనితో ఇలాంటి నాటకం ఆడి యిద్దరిని బ్లాక్మెయిల్ చేసి డబ్బు గుంజుతూంది. మా యిద్దరిలో ఆ పిల్లాడు ఎవరి పిల్లాడో తెలిపాదు. మేమేకాక యింకెవరన్నా వున్నారేమో ఇక్కడ తెలియదు. మాకు సుసాన్ మా గుప్పిట్లోకి వచ్చిందని సంతోషం కల్గింది. యిద్దరం కల్సి సుసాన్ని నిలేసి బెదిరించి, మాతో యిలా ఆటలాడినందుకు పోలీస్ కంప్లైంట్ యిస్తాం అని జైల్లో వేయిస్తాం అని బెదిరించి, మళ్లీ మా దగ్గరకి రావద్దని చెరో వంద డాలర్లు యిచ్చి వదిలించుకొన్నాం. ఆనాడే మేం నిర్ణయించుకున్నాం మేం పెళ్ళి చేసుకుంటే భార్యకి సంగతి ముందుగా చెప్పాలని, సుసాన్ బ్లాక్ మెయిలు చేసి పెళ్లాలతో చెప్పేలోగా మేమే ముందుగా చెప్పి వాళ్లని హెచ్చరించాలని అనుకున్నాం. ఆ దెబ్బతో సుసాన్ బాధ వదిలిందని సంతోషించి, ఉద్యోగం రాగానే ఇండియా వచ్చి పెళ్ళి చేసుకున్నాను. నీకు చెప్పేలోగానే సుసాన్ యింత తొందరగా వస్తుందని అనుకోలేదు. సుసాన్ ఫ్రెంచి అని ఇంగ్లీషు రాదని అంది. అది శుద్ధఅబద్ధం. తను అమెరికన్ అంతా విడమర్చి నీకు చెప్పేస్తే బ్లాక్మెయిలింగుకి అవకాశం వుండదుకదా, ఇవాళ నీదగ్గరికి వచ్చి వాస్తవం చెప్పి నీ బుర్రలోకి అనుమానం ఎక్కించి, రేపు నాదగ్గరికి వచ్చిన భార్యకి చెప్తానని భయపెట్టి లాగాలని ఎత్తు విజయ సుసాన్ యిలాంటిదని తెలియక మోసపోయాను. తనని నిజంగా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవాలనే అనుకున్నాను. తను డబ్బులకోసం యిలా నాటకాలాడి, బ్లాక్ మెయిలు చేస్తుందని కలలో కూడ అనుకోలేదు. మీ యిద్దరితో ఒకసారి యిలా నాటకం ఆడింది. యింకెంత మందితో చేస్తుందో యిలాంటి పని. విజయ వయసు వేడిలో, ఒంటరితనంతో, సుసాన్ చేసిన సాయానికి కృతజ్ఞతతో ఆమె వలలో పడ్డాను. ఆ సమయంలో నేనున్న స్థితి అర్థం అయితే నేచేసింది తప్పే అయినా క్షమించగలవు. చేసిన తప్పకి చాలానే మూల్యం చెల్లించాను. నేనను భవించిన టెన్షన్ నిన్ను మోసం చెయ్యాలని, చేస్తున్నానని ఎన్నడూ అనుకోలేదు. ముందు చెపితే చూస్తూ, చూస్తూ ఇండియాలో ఏ తల్లిదండ్రి అంగీకరించరన్న భయంతో పెళ్ళికి ముందు చెప్పలేదు. ప్లీజ్ నన్నర్థం చేసుకో. ఇండియాలో మాత్రం ఎంతమంది అఫైర్లు నడపడం లేదు. ఎంతమంది కాలేజీ వేళల్లో ఆఫీసుర్లు సెక్స్ సంబంధాలు పెట్టుకోవడం లేదు. కాలేజి అబ్బాయిలు అమ్మాయిలు ఆకర్షింపబడతారు. కలలుకంటారు. కాస్త ధైర్యం వున్న వారు ముందుకు వెడతారు. ఈ ఫేమిలీ ప్లానింగులు వచ్చాక ఎంత మంది పవిత్రంగా వున్నారన్నది ప్రశ్నార్థకం ఆలోచించు విజయ ఒక్కమాట అబద్దం చెప్పలెదు నీవు నన్ను మన్నించగలిగితే సంతోషిస్తాను. లేదు అంటే ఏం చెయ్యాలన్నది నీవే నిర్ణయించి చెప్ప చాల బాధగా, ధైన్యంగా అని గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. శ్రీరాం చెప్పింది వినగానే చటుక్కున విజయకి ఓ సంగతి గుర్తు వచ్చింది. చిన్నప్పటినుంచి ఇంట్లో వుండే బావ అంటే తనకి తనంటే బావకి అభిమానం ప్రేమ. బావ అందం, కవిత హృదయం, కమ్మగా పాడే బావ గొంతు అన్నీ తనని ఆరాధనలో పడేసింది. చదువబ్బలేదని, తన ఇంట్లో తమ దయమీద బతికే బావంటే తండ్రికి గిట్టేది కాదు. చదువు, ఉద్యోగం లేదు. కవితలు, కథలు అన్నం పెడతాయా, వాడ్ని కట్టుకుని ఏం తింటావు. అంటూ తండ్రి బావతో పెళ్ళికి యిష్టపడలేదు. ఇద్దరం ఒకరికి ఒకరు దూరంకాలేక దగ్గర అవలేక ఎంతో బాధపడ్డారు. తనకి పెళ్ళి సంబంధాలు జూడడం మొదలయ్యాక తిరగబడ్డ తండ్రి ససేమిరా అన్నారు. అలాంటి స్థితిలో ఓ రోజు ఇంట్లో ఎవరూ లేనప్పుడు బావ తనను కౌగలించుకుని ముద్దులు పెట్టుకుని కన్నీళ్ళు కార్చాడు. తను విరశురాలైంది. ఆఖరి క్షణంలో మేల్కొంది. తమ యిద్దరి మధ్య పెరుగుతున్న సాన్నిహిత్యాన్ని గమనించి తండ్రి బావని యింట్లోంచి పంపేశాడు. తండ్రి మాటల్లో నిజం యింకో రెండేళ్ళ తరువాత గుర్తించి, బావని మర్చిపోడానికి ప్రయత్నించి తల్లితండ్రి తెచ్చిన సంబంధాలకు తల ఒగ్గింది. మర్చిపోవడం అంత సుళువు కాకపోయినా మనసుని సమాధానపరుచుకుని పెళ్ళికి సిద్దపడింది. అమెరికా సంబంధం అనగానే యీ పెళ్లికి మరో మాట లేకుండా వప్పకొంది. శ్రీరాం అన్నట్టు తనూ మానసికంగా, కొంత వరకు శారీరకంగానూ వ్యభిచరించింది. శ్రీరాం చేసిన తప్ప వప్పకున్నాడు నిజాయితీగా, అరనన్నట్టు పెళ్ళి తరువాత అయితే తనని మోసగించినట్టు లెక్క. పెళ్ళికి ముందు చాలా మంది అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు జీవితాల్లో అనేక సంఘటనలు జరుగుతాయి. ఈ సుసాన్ రాకపోతే అతని గతం తనకేం తెలిసేది? తనగతం అతనికీ తెలియదు. యిప్పుడు తనేదీ పెద్ద పవిత్రంగా వున్నట్టు శ్రీరాంని తప్పపట్టడం ఏమిటి. ఇప్పుడు శ్రీరాంని వదిలి వెళ్ళే ధైర్యం తనకుందా. కావురం వదులుకుని వచ్చిన తనని తల్లితండ్రి ఆదుకుంటారా. నలుగురు నోళ్ళల్లో తను పడి కావురం రట్టు చేసుకుంటే వచ్చేదేంవుంది. తప్ప చేసి నిజాయితీగా చెప్పిన శ్రీరాంని క్షమించకపోవడం ఔదార్యం కాదు. గతం గతః అనుకోవడం ఒక్కటే ఈ పరిస్థితిలో ఉత్తమం. తేలినయిన మనసుతో శ్రీరాం గది వైపు నడిచింది విజయ

నార్లమాట

ప్రతిఘటించు శక్తి పలచబడిన జాతి
స్వేచ్ఛ గోలుపోవు శీఘ్రగతిని
వెన్ను చెడిన చెట్టు, ఎన్నాళ్ళు బతుకురా
నవయుగాల బాట నార్ల మాట

(14-4-97 ఆంధ్రజ్యోతి
ప్రారంభ సంచిక నుంచి)